

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Š. B., s miestom podnikania Z.**, IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. K. K., so sídlom W., proti žalovanému: **P., s. r. o., so sídlom vo V.**, IČO: X., zastúpeného JUDr. J. A.. D., s. r. o, so sídlom M., IČO: X., **v konaní o zaplatenie 4 527,34 Eur (136 390,70 Sk) s príslušenstvom**, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. júna 2009, č. k. 14 Cob 32/2009-115, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. júna 2009, č. k. 14 Cob 32/2009-115 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 14. januára 2010 č. k. 5 Cb 135/2008-128 súd vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 527 Eur s 13% úrokom z omeškania od 18. 10. 2006 do zaplatenia a náhradu trov konania 543,02 Eur za zaplatený súdny poplatok a 2 288,61 Eur náhradu trov právneho zastúpenia. Vo zvyšku návrh zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca v dňoch 29. 05. 2006 do 09. 09. 2006 ako dodávateľ, na základe objednávky žalovaného č. 2/2006 zo dňa 25. 05. 2006 vykonal dielo – maliarske práce na objekte polyfunkčného domu, nachádzajúceho sa na B. Za práce na diele vystavil pre žalovaného dňa 03. 10. 2006 faktúru č. 063003 vo výške 136 390,70 Sk (4 527,34 Eur) so splatnosťou do 17. 10. 2006. Nárok na zaplatenie ceny diela s poukazom na objednávku č. 2/2006, kde je uvedené „platba

po odovzdaní a prevzatí investorom“ v spojení s ustanovením § 548 ods. 1 veta druhá a § 555 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, podľa súdu prvého stupňa vznikol žalobcovi momentom ukončenia diela a jeho umožnením žalovanému s dielom nakladať, čo žalobca žalovanému umožnil. Fakturovaná suma bola vyúčtovaním vykonaných prác v rozsahu 3 371 m² pri cene 34,-- Sk za m² bez DPH. Takto vyfakturovaná cena za m² zodpovedá dohode účastníkov konania uvedenej v objednávke žalovaného č. 2/2006 z 25. 05. 2006 a taktiež fakturované množstvo prác v rozsahu 3 371 m² zodpovedá jeho odsúhlaseniu medzi žalobcom a žalovaným a ešte predtým medzi žalovaným a investorom. Zo zápisov zo stavebného denníka listov č. 662169, 662170 a 662171 vyplýva, že žalovaný musel vykonať odstránenie závad omietkarských prác, v dôsledku ktorých došlo k premaľovaniu časti priestorov tvoriacich predmet zmluvy o dielo. O uvedených vadách žalobca žalovaného telefonicky upovedomil, pričom k realizácii maliarskych prác malo následne dôjsť na základe ústneho pokynu žalovaného, a preto žalobca si splnil povinnosť v tom, že objednávateľa diela – žalovaného upozornil na nevhodnú povahu veci – predmet diela, na ktorom sa mali maliarske práce žalobcom vykonať. Pravdivosti uvedeného tvrdenia nasvedčuje aj fakt, že žalovaný vady prevzatého diela odstraňoval sám na vlastné náklady bez toho, aby nejakým spôsobom na ich odstránenie vyzýval žalobcu. Samotný zápis v stavebnom denníku, ktorý sám žalovaný bez prítomnosti žalobcu a jeho vedomosti zapísal, nemožno považovať za kvalifikovanú reklamáciu väd diela pri jeho odovzdaní. Pokiaľ teda žalovaný tvrdil, že s opravou žalobcom vykonaného diela mal náklady, ktoré prevyšovali sumu uplatnenej pohľadávky, mal tieto zákonným spôsobom uplatniť voči žalobcovi. V tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno a aj napriek jeho vyjadreniu na pojednávaní, že výšku nákladov zdokladuje, do vyhlásenia rozhodnutia súdu tak neurobil a v tomto smere súdu neponúkol ani žiaden dôkaz, ktorý by vznik nákladov v sume 148 172,-- Sk preukazoval. Len samotné položkovité vyúčtovanie (č. 1. 52 spisu) takým dokladom podľa názoru súdu prvého stupňa nie je. Súď preto žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Súď prvého stupňa ďalej uviedol, že neuhradením istiny v lehote jej splatnosti, t. j. do 17. 10. 2006 sa žalovaný s jej úhradou dostal do omeškania nasledujúcim dňom, od ktorého vznikol žalobcovi v zmysle ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka nárok na úrok z omeškania vo výške 13% ročne, vychádzajúc z úrokovej sadzby platnej k prvému dňu kalendárneho polroka predchádzajúceho polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, kedy bola úroková sadzba 3% a jej zákonné navýšenie predstavuje maximálnu výšku úroku

13%, ktorý súd žalobcovi z dlžnej istiny priznal. Vo zvyšnej časti – v časti úroku z omeškania súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa ust. § 142 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého žalobcovi, ktorý mal v konaní neúspech len v nepatrnej časti – t. j. v časti priznanej a uplatnenej výšky úroku z omeškania priznal plnú náhradu trov konania vo výške 2 831,63 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie žalovaný, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobu zamietnuť. V odvolaní namietol, že žalobca dielo odovzdal poverenému zástupcovi spoločnosti, s ktorou žalobca nebol v zmluvnom vzťahu, ďalej namietal, že dielo nebolo odovzdané riadne, nakoľko dielo malo vady, ktoré žalovaný musel odstraňovať na vlastné náklady, poukázal na mylný výklad dojednania uvedeného v objednávke žalovaného „platba po odovzdaní a prevzatí investorom“, pričom žalovaný, ktorý predmetnú stručnú objednávku vypísal, si to vysvetľuje tak, že platby budú realizované až po tom, ako bude dielo odovzdané žalobcom žalovanému (v rámci bežných obchodných zvyklostí), pričom zaplatenie ceny diela je viazané na následné prevzatie diela investorom bez väd. Ďalej poukázal na to, že žalovaný namietal sumu uplatnenej pohľadávky žalobcu, a to tým spôsobom, že spornú faktúru č. 063003 žalobcovi vrátil, pričom žalovaný požiadal žalobcu o odstránenie vytýkaných nedostatkov. Rovnako žalobca nepreukázal, že mu dal žalovaný pokyn, aby maľoval steny, ktoré boli zle urobené, a teda nenesie zodpovednosť za vady stien, ktoré následne viedli k nutnosti premaľovania celých stien, nakoľko investor vadné dielo dňa 30. 10. 2006 neprevzal.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 24. februára 2011 č. k. 14 Cob 100/2010-166 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa plne stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, a dodal, že bolo dostatočne preukázané prevzatie diela prostredníctvom zástupcu hlavného dodávateľa stavby, resp. investora v súlade s dojednaním v objednávke č. 2/2006, ako aj to, že žalovaný v rámci obrany v prvostupňovom konaní nepreukázal vadnosť maliarskych prác, ani uplatnenie zodpovednosti za takéto vady v zákonnej lehote a zákonom predpísaným spôsobom. Zásadná obrana, že sám žalovaný bol nútený odstraňovať vady diela, nebola preukázaná, navyše takýto postup žalovaného nebol ani

v súlade so zákonnou úpravou o postupe pri uplatňovaní nárokov zo zodpovednosti pri vadách diela v zmysle ust. § 560 až § 565 Obch. zák. v spojení s úpravou v § 436 až § 441 Obch. zák. Úprava v Obchodnom zákonníku neumožňuje, aby objednávateľ bez dohody so zhotoviteľom sám odstránil alebo nechal odstrániť vady diela. Takýto postup by bol možný, len pokiaľ by objednávateľ uplatnil právo na zľavu z ceny, alebo pokiaľ odstúpil od zmluvy, čo v danom konaní preukázané nebolo. Rovnako ako nebolo nepochybne preukázané, že dielo malo vady maliarskych prác. Preukázané boli len vady omietkarských prác, ktoré však nevykonával žalobca. Podľa názoru odvolacieho súdu je tiež zrejmé, že správaním žalovaného ako objednávateľa, ktorý dielo ako riadne dokončené a bez väd odovzdal svojmu ďalšiemu objednávateľovi a ktorý (žalovaný) bez námietok následne prevzal od žalobcu ako zhotoviteľa faktúru, ktorej vystavenie sa podľa zmluvy viazalo na dokončenie diela, je tým preukázané, že k prevzatiu diela objednávateľom došlo. Pokiaľ objednávateľ sám opravil vady, hoci ich zhotoviteľovi neoznámil, potom nemôže dôvodne odmietat' zaplatenie ceny diela s tým, že dielo nebolo vykonané riadne (§ 548 ods. 1 v spojení s § 554 ods. 1 Obch. zák.). Odvolací súd zdôraznil, že z vykonaného dokazovania pred okresným súdom tak, ako bolo konštatované v zápisoch stavebného denníka na č. l. 662166-662168 vyplynulo, že práce zo strany žalobcu boli zrealizované, boli odovzdané a boli odovzdané podľa pokynu a dohody, ako aj objednávky žalovaného z č. 2/2006. Žalovaný faktúru, vystavenú žalobcom č. 063003 z 03. 10. 2006 na sumu 136 390,70 Sk so splatnosťou 17. 10. 2008, prevzal a nepreukázal, že by požiadal o jej úpravu. Pokiaľ sa v uznesení odvolacieho súdu z 30. 06. 2009 spomínalo čiastočné preberanie prác Ing. Jánom M., išlo o poukaz na jeho výpoveď s tým, že hlavné preberanie (celej) stavby mal vykonať po dokončení prác na diele hlavný stavbyvedúci, on však mohol a preberal maliarske práce, kde vo vzťahu k hlavnému preberaniu stavby išlo o čiastočné preberanie prác. Z odôvodnenia predmetného uznesenia odvolacieho súdu je teda zrejmé, že pod čiastočným preberaním prác žalovaný nesprávne, vytrhnuto zo súvislostí vykladal, že tým bolo myslené len čiastočné plnenie diela zo strany žalobcu.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podaním zo dňa 19. apríla 2012 na podnet účastníka konania podal mimoriadne dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. V mimoriadnom dovolaní poukázal na vady rozhodnutia vo veci, spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci.

V mimoriadnom dovolaní uviedol, že v danej veci ide o splnenie povinnosti zaplatiť cenu ako splnenie záväzku zo zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Rozhodujúcou otázkou je tak vznik tejto povinnosti, a teda vznik nároku zhotoviteľa na cenu. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu sa s námietkou žalovaného, že investorom celého diela bola spoločnosť V., a. s., pričom v objednávke č. 2/2006 bolo uvedené „platba po odovzdaní a prevzatí investorom“, čo podľa žalovaného znamená, že „platby budú realizované až po tom, ako bude dielo odovzdané žalobcom žalovanému..., pričom zaplatenie ceny diela je viazané na následné prevzatie diela investorom bez väd“, nevyporiadalo.

Ďalej uviedol, že postup odvolacieho súdu preto v danej veci nepostačoval na riadne vyporiadanie sa s námietkami uvedenými v odvolaní žalovaného a tým na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia vyhovujúce § 157 ods. 2 O. s. p. (použitého podľa § 211 ods. 2 O. s. p.) a zabezpečujúce preskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu vo všetkých jeho záveroch. Poukázal na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. I. ÚS 342/2010), vychádzajúc z rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá považuje nevyporiadanie sa s relevantnými – pre rozhodnutie významnými námietkami účastníka konania v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (a to aj pri použití § 219 ods. 2 O. s. p.) za porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tiež za naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 237 písm. f/ O. s. p. (účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom) vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu. V danej veci preto podľa názoru generálneho prokurátora došlo v konaní k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p. (§ 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p.).

Ďalej v mimoriadnom dovolaní uviedol, že v objednávke žalovaného č. 2/2006 z 25. mája 2006 (č. 1. 4) sa vo vzťahu k maliarskym prácam uvádza „platba po odovzdaní a prevzatí investorom, splatnosť fa 25 dní“. Zo spisu pritom vyplýva, že žalovaný ako objednávateľ maliarskych prác nebol investorom. Dispozitívna povaha ustanovenia § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka umožňovala dohodu strán zmluvy o dielo, uzavretej podľa Obchodného zákonníka o tom, že nárok na cenu (právo na zaplatenie ceny) vznikne inak, ako vykonaním diela. Medzi žalobcom a žalovaným tak mohlo byť dohodnuté „platba po odovzdaní a prevzatí investorom“ a vzhľadom na toto zmluvné dojednanie sa vznik nároku

na cenu (práva na zaplatenie ceny) neviazal na vykonanie diela podľa § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak rozsudok odvolacieho súdu s poukazom na ustanovenie § 555 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka (upravujúce splnenie povinnosti vykonať dielo) považoval v danej veci pre nárok na cenu za rozhodné to, že žalobca umožnil žalovanému nakladať s predmetom diela, došlo podľa názoru dovolateľa k posúdeniu veci podľa nepatričnej právnej normy.

Poukázal na to, že správne právne posúdenie vzniku nároku na cenu má význam aj pre správne posúdenie otázky omeškania so zaplatením ceny, keď k tomuto omeškaniu podľa rozsudku súdu prvého stupňa došlo už 18. októbra 2006. Nezist'ovanie vzniku nároku na cenu podľa zisteného zmluvného dojednania a záver o počiatku omeškania so zaplatením ceny, navyiac nezodpovedajúci skutkovému zisteniu o zmluvnom dojednaní „splatnosť fa 25 dní“ znamenajú tak postihnutie konania inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Inými právnymi prostriedkami, ako podaním mimoriadneho dovolania, ochranu práv a zákonom chránených záujmov žalovaného v danej veci nie je možné dosiahnuť.

Žalobca vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora zhrnul skutkový stav tak, ako bol zistený súdom prvého stupňa a uviedol, že žalovaný vystavenú faktúru č. 063003 zo dňa 03. 10. 2006 v sume 4 527,34 € (136 390,70 Sk), splatnú dňa 17. 10. 2006, ktorá bola predmetom sporového konania, riadne prevzal, čo potvrdil svojím podpisom na nej, nespochybnil ju a nepožiadaval o jej prípadné upravenie, čím vyjadril s touto faktúrou súhlas a jej opodstatnenosť do jej splatnosti nijakým spôsobom nerozporoval. Ďalej uviedol, že ak mal žalovaný pochybnosť o tom, že rozsudok Krajského súdu v Žiline je podľa jeho názoru nezákonný, mohol voči tomu uplatniť v zákonom stanovenej lehote riadny opravný prostriedok – dovolanie a podať v zákonom stanovenej lehote námietky v exekučnom konaní voči povinnému (žalovanému) v danej veci. Navrhol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť a rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 14 Cob 100/2012-166 zo dňa 24. 02. 2011 potvrdiť ako vecne správny v celom rozsahu.

Mimoriadne dovolanie je v tejto veci prípustné podľa ust. § 243e a § 243f ods. 1 písm. a/, c/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) prejednal dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky, podané včas (§ 243g O. s. p.) podľa § 242 a nasl. O. s. p. a zistil, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Najvyšší súd sa zaoberal správnosťou právneho posúdenia veci namietaného generálnym prokurátorom a dovolacie preskúmanie zameralo na právny záver odvolacieho súdu o vzniku povinnosti zaplatiť cenu diela.

Právne posúdenie veci je činnosť súdu, spočívajúca v podriadení zisteného skutkového stavu pod skutkovú podstatu vyhľadanej právnej normy, ktorá vedie k záveru, či a komu súd právo alebo povinnosť prizná alebo neprizná.

O nesprávne právne posúdenie veci alebo určitej právnej otázky v zmysle ust. § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. ide v prípade, keď odvolací súd posúdil vec podľa právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno použiť, alebo právnu normu síce určil správne, ale nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Predmetom konania je žalobcom uplatnené právo na zaplatenie ceny diela vo výške 4 527,34 Eur podľa ust. § 536 a nasl. Obch. zák. za vykonané maliarske práce. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca riadne dielo vykonal, keď umožnil žalovanému s dielom nakladať, žalovaný dielo prevzal a nárok na zaplatenie ceny diela v zmysle ust. § 548 ods. 1 veta druhá a § 555 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, vznikol žalobcovi momentom ukončenia diela a jeho umožnením žalovanému s dielom nakladať. Odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku zdôraznil, že zo správania žalovaného ako objednávateľa, ktorý dielo ako riadne dokončené a bez väd odovzdal svojmu ďalšiemu objednávateľovi a ktorý bez námietok následne prevzal od žalobcu ako zhotoviteľa faktúru, ktorej vystavenie sa podľa zmluvy viazalo na dokončenie diela, bolo preukázané, že k prevzatiu diela objednávateľom došlo. Dovolateľ namieta v dovolaní výklad § 548 ods. 1 Obch. zák. zmluvného dojednania uvedeného v objednávke č. 2/2006 v časti platby za vykonané dielo v časti „platba po odovzdaní a prevzatí investorom, splatnosť fa 25 dní“ a porušenie ust. § 157 ods. 2 O. s. p., keď odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa s námietkou vzniku nároku na cenu za dielo nevyporiadalo a za náležité vypořádanie sa s touto námietkou nemožno považovať

ani odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, na ktoré sa v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. odkázalo.

Podľa ust. § 548 ods. 1 Obch. zák. objednávateľ je povinný zaplatiť zhotoviteľovi cenu v čase dojednanom v zmluve. Pokiaľ zo zmluvy alebo z tohto zákona nevyplýva niečo iné, vzniká nárok na cenu vykonaním diela.

Obchodný zákonník v ustanovení § 548 ods. 1 viaže vznik práva na zaplatenie ceny diela na splnenie povinnosti vykonať dielo, pokiaľ sa účastníci v zmluve nedohodli inak. Účastníci si vznik nároku na zaplatenie ceny diela dohodli v zmluve o dielo odlišne od § 548 ods. 1 Obch. zák. tak, že cena diela bude zaplatená po odovzdaní a prevzatí investorom. Takáto dohoda účastníkov, obsahujúca len odovzдание a prevzatie diela, bez formulácie „vykonanie diela“ nezahrňuje v sebe jeho riadne ukončenie. Vykonanie diela naproti tomu zahrňuje v sebe riadne ukončenie, odovzдание a prevzatie predmetu diela objednávateľovi v mieste stanovenom § 554 Obch. zák. Dohodu účastníkov v časti „platba po odovzdaní a prevzatí investorom“ je potrebné vyložiť ako ďalší dohodnutý predpoklad pre nárok na zaplatenie ceny diela v zmysle dispozitívnej povahy ust. § 548 ods. 1 Obch. zák., a to prevzatie treťou osobou, zástupcom investora.

Z obsahu v konaní predložených listinných dokladov nebolo v konaní riadne zistené, kto bol investorom polyfunkčného domu – stavby , B. ktorá stavba bola miestom vykonania predmetu diela.

Z obsahu výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 04. 06. 2008 (č. I. 44) žalobca uviedol, že podľa jeho názoru dodávateľom stavby bola V. a žalovaný subdodávateľom. Štatutárny zástupca žalovaného na pojednávaní vypovedal, že investorom bola V. a generálnym dodávateľom spol. S., Ing. M., ako vyplýva z obsahu výpovedí na pojednávaní, je zástupcom generálneho dodávateľa stavby S. a z obsahu Protokolu o odovzdaní a prevzatí stavby (č. I. 51) je zrejmé, že zastával na stavbe funkciu zodpovedného stavbyvedúceho.

Týmto skutočnostiam sa odvolací súd dostatočne nevenoval a z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, ktoré skutkové zistenie považuje za splnenie dohody účastníkov pre vznik nároku na zaplatenie ceny diela. Z vykonaného dokazovania

súdom prvého stupňa odvolací súd mal zrejme za to, že predmet diela - maliarske práce boli riadne ukončené a odovzdané, i keď len čiastočne, v súlade s dohodou, vyplývajúcou z objednávky žalovaného, zástupcovi investora Ing. J. M., avšak v konaní nebolo riadne zistené, kto je investorom stavby, nakoľko z výpovedí účastníkov vyplýva, že Ing. M. je zástupcom generálneho dodávateľa a nie investora. Pre odvolací súd bolo rozhodným pre vznik nároku na zaplatenie ceny diela vykonanie diela bez prihliadnutia na dispozitívny charakter právnej normy ust. § 548 ods. 1 Obch. zák., a preto zistený skutkový stav podriadil pod ust. § 548 ods. 1 a § 555 ods. 1 veta prvá Obch. zák. Rozhodnutie odvolacieho súdu tak nie je riadne odôvodnené, nie je z neho zřejmé, či vznik nároku na zaplatenie ceny diela odvíja odvolací súd od momentu odovzdania a prevzatia diela (nie stavby) investorom alebo podľa citovaných ust. § 548 ods. 1 a § 555 vykonaním diela. Preto v danej veci odvolací súd nesprávne právne posúdil vec na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a tento podriadil pod nesprávnu právnu normu (§ 555 ods. 1) a nesprávne vyložil právnu normu (§ 548 ods. 1), keď nezobral do úvahy odchýlnu úpravu účastníkov dohody o dielo v časti vzniku nároku na zaplatenie ceny diela.

Od správnosti zistenia vzniku práva na zaplatenie ceny diela sa potom odvíja aj otázka omeškania. Ak podľa dohody účastníkov vznikol nárok na zaplatenie ceny diela odovzdaním a prevzatím investorom, tak vystavenie faktúry je len účtovným a daňovým dokladom a nie je spôsobilé nič meniť na účastníkmi dohodnutom vzniku práva na zaplatenie ceny diela a dohodnutej splatnosti 25 dní. Vystavenie a doručenie nie je podmienkou pre vznik nároku na zaplatenie ceny diela, je iba výzvou na plnenie.

Vzhľadom na uvedené dôvody, dovolací súd postupoval podľa § 243b ods. 2 prvá veta O. s. p. Podľa tohto ustanovenia, ak dovolací súd dôjde k záveru, že v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nebol dostatočne zistený skutkový stav, uznesením zruší napadnuté rozhodnutie.

O prípadných trovách dovolacieho konania rozhodne súd v novom rozhodnutí o veci samej.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave dňa 31. júla 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová